

Kesubos (Mishnah 64b)

לא יפחות לה — **If one supports his wife through a third party,** או מארבעה קבין שעורין — **he may not give her less than two kav of wheat or four kav of barley.** אמר רבי יוסי — **R' Yose said:** לא פסק לה שעורין אלא רבי ישמעאל — **who was near Edom.** ווחצי לוג שמן — **He must give her half a kav of beans,** וחצי לוג שמן — **and a kav of dried figs or a maneh of pressed figs.** ואם אין לו — **If he has none,** פוסק לעומתן פירות ממקום אחר — **he must provide her in their stead with produce of another kind.**

Kesubos (Gemara 65b)

מותר מזונות לבעל — **The surplus food belongs to the husband.** תנו רבנן — **The Rabbis taught in a Baraisa:**

Rashi

— **for whom the food stated in our Mishnah is too much for her,** שמיזונות האמורים במשנתינו עודפים לה — **for example, a woman** שאינה רעבתנת — **for she is not always hungry.** כגון אשה

Tosafos (Nazir 24b)

— **That which we say that the surplus food belongs to the husband** הוא דאמרינן מותר מזונות לבעל — **is in a case where they designated for her a certain amount of dinars a week** כגון שקצבו לה כך וכך דינרין לשבת — **and the price of food went down** והוזלו המזונות — **so that that designated amount is sufficient for her with a surplus.** שדי לה באותה קצבה כדי שבעה והותר אבל הכא מיירי — **That surplus belongs to the husband.** שקימצה מעיסתה — **But here we are discussing where she cut back on her dough.** שלא — **That is, the price of food did not go down;** אלא קימצה ופיחתה מפיה — **rather, she cut back and lessened what she put in her mouth,** שהיא אכלה כדי שובע — **she did not eat enough for satisfaction.** דההוא מותר הוא ודאי דידה — **That surplus certainly belongs to her.**

Rama (Even HaEzer 70:3)

— **If [the wife] was cut back** והותרו מאלו המזונות — **and there was a surplus of these foods,** הוא של בעל — **it belongs to the husband.** צמצמה

דגול מרבבה (אבן העזר ע, ג) - נראה לפי עניות דעתי דצמצמה היינו שקנתה בזול, אבל אם קימצה מעיסתה ואכלה פחות משבעה הוא שלה.

בית מאיר (אבן העזר שם) - אמנם הרי"ף והרא"ש לא פירשו מידי משמע כהטור ותפשו תירץ א' דתוספות נזיר לעיקר, ואם כן בצמצמה אפשר דיכולה לומר קים לי משמעות הרמ"ה ורש"י ור"ן.

תשובה מאהבה (ח"א עח) - ראיתי מקור מקומו טהור בסוף פרק אף על פי, תנו רבנן מותר מזונות לבעל. ולפי עניות דעתי משם אין ראיה כי שם לא איירי מצמצמה והותירה אלא שנתותר ממילא כגון שהיא בטבעה אינה אוכלת כשיעור שקצבו חכמים לסתם נשים, וכן נראה מדברי רש"י שם.

תשובה מאהבה (ח"א פ, מבעל הנודע ביהודה) - כגון שהיא בטבעה אינה אוכלת כל כך כשעור שקצבו חכמים לסתם נשים בזה הדבר פשוט שהוא לבעל שהרי אין הבעל חייב ליתן לה יותר ממה שצריכה, וחכמים לסתם נשים שערן, אבל אם בטבעה אינה צריכה הרי אינו מחויב רק לזונה. אבל בצמצמה וסבלה רעבון ודוחק יכולה היא לומר שבשביל עצמה עשתה כן ולא שיזכה בה בעלה.

משפטי התורה (ח"א סימן לט) - אם התנה המעביד בפירוש שהוא נותן לו את התשלום רק עבור הוצאות הנסיעה שהיו לו או שרק בתמורה להבאת קבלות על הנסיעה הוא ישלם לפועל עבור הנסיעה לעבודה וכדומה לא יקבל הפועל בשני המקרים את דמי הנסיעה.

אם סיכמו ביניהם באופן סתמי שישלם לו המעביד עבור הוצאות נסיעה ללא כל תנאים ופירושים נוספים יהיה הדין כך. אם הלך הפועל ברגל, יקבל את דמי הנסיעה. אך אם נסע בחינם ישאר הסכום שחסך הפועל בידי המעביד.

אמנם אם כדי ליסוע בחנם טרח העובד וסבל מאי נעימות וכדומה, כגון אם עמד במקום שנעוד ל"טרמפים" וכדומה, יקבל הפועל את דמי הנסיעה.

שם - התחייב המעביד לשלם סכום מסויים המכסה רק חלק מההוצאות עבור הנסיעה בכל המקרים שצויינו לעיל, אם ההוצאות עבור הנסיעה היו לפחות כמו הסכום המובטח, יקבל הפועל את כל הסכום שהתחייב המעביד.

I'll pay your travel expenses.

This money is only to be used for travel.

Bring me your receipts.